

[Collet]

og en individuel, overordnet styring af kreditgivningen til den enkelte borger – hvis man ellers skal tro, hvad dagbladet Information har citeret hr. Stavad for den 9. oktober d.å.

Den socialdemokratiske løsning er kort sagt urealisabel og ufornuftig. Den vil kræve et kæmpestort administrativt apparat til sin gennemførelse. Tænk blot på Jyske Bank, der har 80.000 totalkonti, og Bikuben, der har 50.000 totalkonti! Skal man virkelig i hver enkelt situation afveje, om vedkommende skal have kredit eller ej? Hvem søren skal gøre det? Socialdemokratiets forslag – sådan er det jo med rationeringer – vil skabe et stort sort marked.

Der er ingen som helst tvivl om, at regeringens model for begrænsning af det lånefinansierede forbrug er den bedste løsning på problemet. Naturligvis er det ubehageligt for regeringen og regeringspartierne at skulle gribe ind i borgernes hverdag for at få dem til at hjælpe med at stoppe gældsætningen til udlandet. Men når det nu er stærkt nødvendigt, så er den valgte metode, nemlig opsparringsfremme og kreditkøbsbegrænsning, den mest skånsomme, den socialt mest afbalancerede og den mest retfærdige over for de berørte kredse af befolkningen.

Til sidst vil jeg knytte et par kommentarer til hr. Lykketofts betragtninger.

Hr. Lykketoft sagde, at lovforslag nr. L 5, altså det om afgift på renter af forbrugslån, har social slagside. Jeg ved ikke, om hr. Lykketoft var til stede i salen i går, hvor statsministeren oplyste, at de personer, som har 19 pct. af de højeste indkomster, betaler 52 pct. af renteaftgiften. Det kan man vist ikke kalde social slagside.

Så sagde hr. Lykketoft, at det ville være svært at finde en erhvervsdrivende, som vil blive ramt af lovforslaget. Der skal i og for sig kun være én forudsætning opfyldt, nemlig at rentefoden i virksomhedsskatteordningen ligger over kapitalafkastsatsen. Det er en teknisk sag, som vi måske kan vende tilbage til og dyrke i udvalget.

Hr. Lykketoft var inde på de betragtninger, vi også har hørt i pressen, nemlig at dette lovforslag, nr. L 5, er et brud på skattereformligetheden mellem regeringspartierne, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Nu skal vi jo huske, at skattereformligetheden var et indkomstskatteforlig. Det var ikke noget

momsforlig, det var ikke noget afgiftsforlig, det var ikke noget ejendomsskatteforlig, det var ikke noget formueskatteforlig. Det var et indkomstskatteforlig, og det lovforslag, vi her behandler, har intet som helst med indkomstskat at gøre. Det har noget at gøre med afgifter. Lige så vel som man beregner momsen, beregner man en afgift, så det har intet med indkomstskat at gøre. Derfor kan man ikke engang i de mest teoretiske betragtninger forestille sig, at vi her har at gøre med et brud på indkomstskatteforliget.

Hr. Lykketoft nævnde også vanskelighederne ved at sondre imellem erhvervslån og privatlån. Det gør vi overhovedet ikke. Vi benytter de samme mekanismer, som vi benytter i skattereformen, og som Socialdemokratiet selv har været med til at vedtage, når vi skal beregne, hvad der går på privatkontoen, og hvad der går på erhvervskontoen. Så også på dette punkt må man sige at hr. Lykketoft er galt afmarcheret.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Må jeg starte med at ønske den socialdemokratiske skatteordfører tilbage til oppositionen. Det bliver debatterne jo ikke dårligere eller kedeligere af.

Det var nu hr. Collet, som bragte mig herop. Han sagde, at de socialistiske partier ikke selv har fremsat forslag. Det er rigtigt, at hr. Collets parti sammen med andre regeringspartier har forhindret, at vi i dag samtidig med regeringens forslag kunne diskutere SFs alternativ bestående af 7 forslag. Men det er ikke rigtigt, når hr. Collet siger, at de socialistiske partier ikke selv har fremsat forslag. SF har fremlagt et alternativ, men regeringspartierne har forhindret, at vi kunne diskutere disse forslag her i dag. De blev omdelt i aftes, og hvis hr. Collet har læst sin post i dag, vil han også have set dem.

Skattereformen blev solgt for ikke så længe siden på den måde, at nu ville opsparingen stige. Jeg synes, der må være noget grundlæggende galt i hr. Collets argumentation, når det nu, inden skattereformen er trådt i kraft, er nødvendigt at indføre nye foranstaltninger for at sikre opsparingen. Det var jo den opsparing, man solgte skattereformen på. Så vidt jeg kan se, må man have solgt skattereformen på et falsk grundlag.